

науми за что си бѣхмы говорили, моля вы, ако е възможно да се постарайте дано бждяше това нѣщо, знайте твърдѣ добръ въ каква земя и подѣ какво управленіе живѣймы. Азъ сжмѣ какъ то ви казахъ, въ Ямболъ, подирѣ два дни ще почнемъ прѣподаваніето. Моля Вы съсъ първо да ми ся отговорите да ли ви намѣри настоящето ми, за да бжда спокоенъ“ (Арх. Н. Г. II. с. 839). Вижда се, че Чинтуловъ се е срѣщалъ съ Н. Геровъ прѣди идването си въ Ямболъ; но за какво сж говорили — не може да се установи. Навѣрно Чинтуловъ е искалъ да получи нѣкаква служба внѣ отъ България, въ Русия напримѣръ, или пъкъ — да приеме руско поданство и да постѣпи на руска служба у насъ като Н. Геровъ. Въ всѣки случай работата е била доста сериозна за Чинтуловъ, и той настойчиво моли одеския си приятель да направи потрѣбното. Въ слѣдващото писмо той пише: „Преди една недѣля ви писахъ писмо въ което бѣхъ приключилъ и атестатъ си, като ви напоминавахъ за онова, что си хортувахмы. Молиж пакъ да ся постарайте да но бждяше това нѣщо (цит. кн. с. 840). На тия писма Геровъ му отговаря: „Имамъ на рѣцѣ двѣ Ваши писма, едно отъ 5, друго отъ 10 септемврия. Въ прьво-то наидохъ копижъ отъ атестата Ви, коіѣто щж употрѣбж за да сврьшж онова, което желаете, и на врѣмя щж Ви явж, что съмъ сврьшилъ“ (тамъ). Това обѣщание е подкрѣпило надеждата на Чинтуловъ и той по-нататкъ все пита за „оная работа“. Въ писмото отъ ноември, сѣщата година, той пише: „Какъ върви оная работа, за която си хортувахмы, щели може да бжде нѣщо или нѣ? азъ все ся надѣвамъ“ (тамъ), а прѣзъ априлъ 1858 Чинтуловъ пакъ запитва за сжщото: „Има ли надежда за онова да бжде или нѣ?“ (с. 841). — Отъ тая работа нищо не е станало и Чинтуловъ напрасно се е надѣвалъ повече отъ година да се освободи отъ страха си, като напусне България или поне стане руски чиновникъ въ нея.

Въ Ямболъ Чинтуловъ се годява, „влиза въ капана“, както се изразява той въ едно отъ писмата си до Н. Геровъ (с. 841). Годержтъ е станалъ прѣди или прѣзъ априлъ, а свадбата — до ноември 1858. Шеговито-циничнитѣ думи, съ които Чинтуловъ съобщава на Геровъ за женитбата си, не говорятъ много добръ за него и сѣмейния му животъ. На слѣдната година му се ражда първиятъ и единственъ синъ Петъръ.